

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев 671/2016
17.05.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Лидије Ђукић, председника већа, Божидара Вујичића, Снежане Андрејевић, Бисерке Живановић и Споменке Зарић, чланова већа, у правној ствари тужиоца АА из ..., ... број ..., чији су пуномоћници Драгољуб Новаковић и Љубомир Новаковић, адвокати из ..., ... број ..., против тужених ББ из ..., Улица ... број ..., чији је пуномоћник Бранислав Костић, адвокат из ... и „ВВ“ из ..., Улица ... број ..., чији је пуномоћник Младен Аврамовић, адвокат из ..., ради поништаја уговора, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3907/13 од 15.10.2015. године, у седници одржаној 17.05.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3907/13 од 15.10.2015. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3907/13 од 15.10.2015. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Шапцу П 6907/12 од 18.01.2013. године, исправљеном решењем истог суда П 697/12 од 19.02.2013. године, ставом првим изреке одбијен је, као неоснован, тужбени захтев тужиоца којом је тражио да се утврди да уговор о продаји непокретности број ... оверен пред Основним судом у Шапцу ОвЗ бр. ... и закључен између друготуженог као продавца и првотужене у односу на тужиоца не производи правно дејство, као и да су тужени дужни то признати и тужиоцу предати у државину пословни простор ближе означен у изреци. Ставом другим изреке одбијен је, као неоснован, предлог за одређивање привремене мере за обезбеђење неновчаног потраживања којим је забрањено туженима да предузму радње које тужиоцу могу нанети штету и то упис преноса права својине код РГЗ – Служба за катастар непокретности у ... и да врше било какве промене, а све ближе означено у изреци. Ставом трећим изреке, обавезан је тужилац да накнади трошкове парничног поступка туженој ББ од 14.450,00 динара и туженом „ВВ“ из ... од 27.950,00 динара. Ставом четвртим изреке, одбијен је као неоснован захтев тужиоца за накнаду трошкова парничног поступка од 44.300,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 3907/13 од 15.10.2015. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, применом члана 404. ЗПП.

Тужена „ВВ“ из ..., поднела је одговор на ревизију тужиоца.

По оцени Врховног касационог суда нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужиоца као изузетно дозвољеној, у смислу одредбе члана 404. ЗПП ("Службени гласник РС", бр. 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС и 55/14).

Одредбом члана 404. став 1. ЗПП, у вези члана 14. Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", број 55/14, са применом од 31.05.2014. године), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права.

У конкретном случају, правноснажном пресудом одлучено је о поништају уговора о купопродаји непокретности, а на којој је установљена вансудска извршна хипотека у корист друготужене и то на основу пуноважног уговора о хипотеци који је закључен између тужиоца, као хипотекарног дужника и друготужене, као хипотекарног повериоца, а која је продата и предата првотуженој. Побијаном одлуком материјално право није примењено на другачији начин, с обзиром да правни став изражен у одлуци не одступа од правног схватања израженог кроз раније донете судске одлуке Врховног касационог суда.

Имајући у виду наведено, Врховни касациони суд налази да у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правног питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права, односно да нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП.

На основу изнетог, применом члана 404. став 1. ЗПП, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП ("Службени гласник РС", бр. 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС и 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Тужба у овој правној ствари је поднета 12.03.2012. године, ради поништаја уговора, а вредност предмета спора која је означена у тужби је 10.000,00 динара.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП (у вези члана 13. став 2. и члана 23. став 1. и 3. Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку – "Службени гласник РС", број 55/14), прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Имајући у виду да се ради о имовинскоправном спору у коме се тужбени захтев не односи на новчано потраживање, па је вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде 10.000,00 динара, што на дан подношења тужбе представља динарску противвредност 90,30 евра. Наиме, како вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, Врховни касациони суд је нашао да је ревизија тужиоца недозвољена, применом одредбе члана 403. став 3. ЗПП.

На основу одредбе члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Лидија Ђукић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић